

[Formanden]

Citatet var fra?

Wilhelm (VS):

Nå ja, nu er vi så forvante med, at formanden kan alle klassikerne; men citatet er af Al Capone, og det findes i George Seldes »The Great Quotation«, s. 14.

Udenrigsministeren (Kjeld Olesen):

Om ikke andet har dagen vist, at vi har mange historiefortællere iblandt os i tinget, i hvert tilfælde i VS' gruppe.

Jeg vil gerne starte med at sige, at det, som har været noget af et gennemgående tema hos forskellige ordførere – og her deler jeg ikke op i højre side og venstre side af salen – har været det, jeg vil kalde påstanden om manglende klarhed hos regeringen. Jeg vil gerne for ligesom at få manet uklarheden væk – noget vil der jo altid være tilbage, som jeg har sagt i mit første oplæg – understrege et par væsentlige ting.

For det første den kendsgerning, at med vort medlemskab af NATO i 1949 gik vi ind i et integreret militært samarbejde, og som jeg sagde i mit oplæg: for første gang i vor historie, med de fordele og med de forpligtelser, der ligger i et sådant samarbejde. Det har fra starten af vort medlemskab ligget klart, at Danmark i en given situation ikke vil kunne klare sig alene, og derfor har spørgsmålet om hjælp udefra eller forstærkninger lige fra begyndelsen været en del af vor militære planlægning.

For det andet vil jeg slå fast, at spørgsmålet om depoter ikke er et nyt problem, men at vi siden 1960 har opereret med depoter, og det er en meget logisk konsekvens af det standpunkt, som vi ligeledes har haft fra starten, nemlig at vi ikke i fredstid ønsker stationering af allierede tropper i Danmark. Når det drejer sig om fredstid, vil jeg senere komme med et par bemærkninger om dette begreb.

Det tredje, jeg vil sige, er, at det må ligge i sagens natur, at man under indtryk af de ændringer, der sker i hele situationen, må foretage periodiske revisioner og justeringer af de planer, der kan være tale om. Afgørende her er, at princippet som sådant, det, der ligger bag vor politik om stationering, er uændret.

Det fjerde, jeg gerne vil slå fast, er, at baggrunden for den debat, vi har i dag og vil få i den kommende tid, er konstateringen af den meget betydelige maritime opbygning, som har fundet sted i Sovjetunionen. Når jeg siger maritime opbygning, er det ikke, fordi jeg ønsker at gå ind i en udredning af hele den sovjetiske globale strategi på verdenshavene, men koncentrere mig om at konstatere, at denne maritime opbygning har nødvendiggjort en revision af de oprindelige planer, der lå med hensyn til forstærkninger, hvilket igen betyder oprindelige planer om forstærkninger, først og fremmest af amerikanske tropper, af amerikansk materiel, pr. skib over Atlanten, hvor tidsmæssige grunde naturligvis kan være inde i overvejelserne, men hvor den sovjetiske maritime opbygning har gjort en sådan rent praktisk overførsel til et ganske væsentligt problem.

For det femte vil jeg sige, at det var på denne baggrund, man på det såkaldte topmøde i 1978 i Washington traf en principbeslutning om, at der skulle indledes et nærmere studium af hele det problem, der hedder forstærkninger, og detailproblemer og praktiske problemer, man står over for.

Det er for det sjette dette studium, der for øjeblikket foregår, og som ikke specielt vedrører Danmark, men som har at gøre med hele det vesteuropæiske område. Hvad enten dagblade skriver det ene eller det andet – og det vil forsvarsministeren senere komme ind på – er det en kendsgerning, at der på nuværende tidspunkt ikke foreligger noget konkret oplæg fra dette studium. Derfor har, som jeg tidligere har sagt i dag, hverken folketinget eller regeringen noget grundlag at tage en stilling på.

Så vil jeg gøre et par bemærkninger om det, som adskillige ordførere har været inde på. Jeg har vedrørende forstærkninger, allierede troppers tilstedeværelse i Danmark, sagt, at der er en uændret dansk linje, der går ud på, at det ønsker vi ikke at have på dansk grund under de nuværende omstændigheder, dvs. i fredstid. Der har været meget spidsfindige bemærkninger og spørgsmål om, hvad man egentlig mener med nuværende omstændigheder og om, hvad man egentlig mener med ordet fredstid.

Her vil jeg gerne slå fast, at det principielle for regeringen, hvad enten det drejer sig om allierede tropper, eller det drejer sig om